

Sygn. akt: I C 207/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko A. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. G. na rzecz Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 326 zł (trzysta dwadzieścia sześć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej A. G. na rzecz Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem kosztów opłaty sądowej, kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) S. A. z siedzibą w W. w pozwie złożonym w dniu 15 października 2013 roku do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wniosła o zasądzenie od pozwanej A. G. kwoty 326 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 15 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanej kosztów procesu w tym kosztów opłaty sądowej w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż zbywca pojazdu zawarł ze stroną powodową umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów na okres od dnia 14 lipca 2012 roku do 13 lipca 2013 roku ze składką ubezpieczeniową płatną w dwóch ratach, gdzie termin płatności drugiej raty przypadał na 14 stycznia 2013 r. Pozwana A. G. – przedsiębiorca działający pod firmą P.H.U. A. G. nabyła pojazd objęty umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej na podstawie umowy sprzedaży. Dlatego też na nią jako nabywcę pojazdu przeszły prawa i obowiązki zbywcy wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych (art. 31 ust. 1 ustawy). Ponieważ nabywca nie wypowiedział umowy ubezpieczenia uległa ona rozwiązaniu z upływem okresu na który została zawarta. Pomimo wezwań do zapłaty pozwana nie uregulowała należności z tytułu składki do dnia wniesienia pozwu.

Dnia 22 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w sprawie VI Nc-e (...) nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od pozwanej na rzecz strony

powodowej kwotę 326 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty złożonym dnia 23 grudnia 2013 roku (k. 6-8) pozwana A. G. zaskarżyła powyższy nakaz w całości i domagała się zasądzenia od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazała na brak obowiązku zapłaty składki i wniosła o uznanie roszczenia strony powodowej za bezzasadne w związku z nowelizacją ustawy o ubezpieczeniach z dnia 11.02.2011 r.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że prowadzi działalność w postaci komis samochodowego. W dniu 8 grudnia 2012 r. nabyła pojazd samochodowy objęty ubezpieczeniem, a w dniu 15 grudnia 2012 r. sprzedała powyższy pojazd. Dalej pozwana wskazała, że w związku z nowelizacją ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie miała obowiązku wypowiedzania umowy ubezpieczenia OC. Nie miała też obowiązku opłacenia składki OC ponieważ w czasie, gdy pojazd był jej własnością posiadał ważną polisę OC.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2014 roku wydanym w sprawie sygn. akt VI Nc-e 2394104/13 Sąd Rejonowy Lublin - Zachód VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwaną oraz utratę mocy nakazu zapłaty w całości, a także przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Nysie.

W piśmie z dnia 31 marca 2014 r. (k. 16-18) strona powodowa podtrzymała stanowisko wyrażone w pozwie domagając się nadto zasądzenia od pozwanej kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W piśmie z dnia 4 kwietnia 2014 r. (k. 30-31) pozwana A. G. podtrzymała stanowisko zawarte w sprzeciwie. Podkreśliła, że pojazd sprzedała z ważną polisą OC przed terminem płatności drugiej raty składki.

Na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2014 roku pozwana A. G. podtrzymała stanowisko zawarte w sprzeciwie. Wskazała, iż domaga się oddalenia powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 lipca 2012 roku M. P. zawarła ze stroną powodową Towarzystwem (...) S. A. z siedzibą w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego marki A. (...) nr rej. (...) na okres od dnia 14 lipca 2012 roku do 13 lipca 2013 roku ze składką ubezpieczeniową w wysokości 814 zł płatną w dwóch ratach: pierwsza rata w kwocie 488 zł płatna do 14 lipca 2012 r., druga rata w kwocie 326 zł płatna do 14 stycznia 2013 r. Umowa została stwierdzona polisą nr (...). Pierwsza rata składki z tytułu tej umowy została opłacona.

(dowód: polisa k. 20)

Dnia 8 grudnia 2012 roku M. P. sprzedała samochód marki A. (...) nr rej. (...) pozwanej A. G. prowadzącej Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) w N. za kwotę 2.200 zł. O zbyciu pojazdu M. P. zawiadomiła dnia 10 grudnia 2012 r. Towarzystwo (...) S. A. z siedzibą w W. Agencję w N..

(dowód: umowa z 08.12.2012 r. k. 21)

Dnia 25 grudnia 2012 roku pozwana A. G. prowadząca Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) w N. sprzedała samochód marki A. (...) nr rej. (...) za kwotę 3.000 zł D. M..

(dowód: faktura i paragon z 25.12.2012 r. k. 37)

Pozwana A. G. nie zapłaciła 2 raty składki z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) u strony powodowej i nie wypowiedziała tej umowy ubezpieczenia. W dniu 26 marca 2013 r. Towarzystwo (...) S. A. w W. skierowało do pozwanej A. G. ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty składki z tytułu ubezpieczenia oc powyższego pojazdu pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

W wezwaniu tym wskazano, że składka w kwocie 326 zł miała zostać zapłacona do 14.01.2013 r. Pozwana do dnia wydania wyroku nie uiściła powyższej składki.

(dowód: fakt bezsporny, odpis ostatecznego przedsądowego wezwania do zapłaty składki k. 19)

Sąd zważył, co następuje:

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

Roszczenie strony powodowej Towarzystwa (...) S. A. w W. zasługuje na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie do umowy ubezpieczenia zawartej między stronami stosuje się przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013 poz. 392 j.t. ze zm.). Do umowy tej stosujemy także przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy ubezpieczenia.

Zgodnie z art. 822 ust. 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Artykuł 805 k.c. stanowi natomiast, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie bezsporne pozostaje, że M. P. zawarła ze stroną powodową umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) w dniu 12 lipca 2012 r. Umowę zawarto na okres 1 roku – odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń z tej umowy trwała do 13.07.2013 r. M. P. opłaciła pierwszą ratę składki z umowy ubezpieczenia, tj. 488 zł. Bezsporne w sprawie jest także to, że M. P. w dniu 08.12.2012 r. sprzedała ubezpieczony pojazd pozwanej A. G., a pozwana w dniu 25.12.2012 r. sprzedała tenże pojazd D. M..

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy na pozwanej A. G. ciąży obowiązek zapłaty drugiej raty składki z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez M. P. ze stroną powodową w dniu 12 lipca 2012 r.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013 poz. 392 j.t. ze zm.) w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo, wypowiedzi ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

Zgodnie natomiast z art. 32 ust.1 tejże ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Przepis art. 32 ust. 4 tejże ustawy stanowi zaś, że posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo

własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

W niniejszej sprawie pozwana A. G. nie wypowiedziała na piśmie umowy ubezpieczenia zawartej przez M. P.. Nie powiadomiła także strony powodowej o sprzedaży przedmiotowego pojazdu D. M. przed terminem płatności drugiej raty składki. Pozwana nie wykonała więc obowiązku z art. 32 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. .

Pozwana ponosi więc odpowiedzialność za składkę do dnia 13 lipca 2013 r. solidarnie z D. M.. Zgodnie z powyższymi przepisami pozwana musi zapłacić żadaną pozwem drugą ratę składki z tytułu umowy ubezpieczenia z dnia 12 lipca 2012 r. W niniejszej sprawie nie ma zastosowania przepis art. 823 k.c. Przepis ten ma bowiem charakter przepisu ogólnego odnoszącego się do wszystkich ubezpieczeń majątkowych. Tymczasem przepisy art. 31 i 32 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych mają zastosowanie do jednego z rodzajów ubezpieczeń - ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, są więc przepisami szczególnymi. Ubezpieczenie to ma charakter szczególny - jest obowiązkowe i ma zapewnić poszkodowanemu przez kierującego pojazdem mechanicznym wypłatę odszkodowania niezależnie od sytuacji majątkowej sprawcy szkody. Tak więc dla takiego szczególnego rodzaju ubezpieczenia ustawodawca przyjął szczególne rozwiązania.

Do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie posłużyły dowody z dokumentów w postaci: odpisu polisy z dnia 12.07.2012 r., odpisu umowy sprzedaży pojazdu z dnia 08.12.2012 r., faktury i paragonu z 25.12.2012 r. oraz odpisu ostatecznego przedsądowego wezwania do zapłaty składki. Autentyczność tych dokumentów nie została zakwestionowana. Nadto stan faktyczny w sprawie pozostawał bezsporny.

Odsetki od należności żądanej pozwem zasądzone w wysokości odsetek ustawowych od następnego dnia przypadającego po terminie zapłaty drugiej raty składki zgodnie z art. 359 § 1 i 2 k.c. Według przepisu art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Zgodnie zaś z art. 359 § 2 k.c. jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwaną jako przegrywającą sprawę obciążono kosztami opłaty sądowej (ustalonymi zgodnie z art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 nr 167 poz. 1398), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztami zastępstwa procesowego radcy prawnego, albowiem strona powodowa była reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się jego wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Zgodnie z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 j.t. stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego przy wartości przedmiotu sporu do 500 zł wynosi 60 zł.